

Література:

1. Вашуленко М.С. Українська мова і мовлення в початковій школі: Метод. посіб. / М.С.Вашуленко – К.: Освіта, 2006. – 268 с.
2. Методика навчання української мови в початковій: навчально-методичний посібник для студентів вищих навчальних закладів / За наук.ред. М.С.Вашуленка.–К.: Літера ЛТД, 2011. – 364 с.
3. Навчальні програми для загальноосвітніх навч. закл. із навчанням українською мовою. 1 – 4 класи. К. : Видавничий дім «Освіта», 2011. – 392 с.

Крутченко Л. В.
аспірант

*Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
м. Умань, Черкаська область, Україна*

НАВЧАННЯ ОСНОВ ХУДОЖНЬОГО КОНСТРУЮВАННЯ В КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ОСНОВНИХ ТА ВАРІАТИВНИХ МОДУЛІВ ПРОГРАМИ З ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ ДЛЯ 5-9 КЛАСІВ

Одним із важливих завдань, які має вирішувати сучасний предмет трудового навчання є реалізація здібностей та інтересів учнів у сфері проєктно-технологічної діяльності та технічної творчості. Реалізувати виконання даного завдання, на нашу думку можна шляхом прилучення учнів до художньо-конструкторської діяльності.

Проєктно-технологічна діяльність учнів на уроках трудового навчання, художньо-конструкторська діяльність, а також художні та конструкторські здібності учнів досліджувались багатьма вченими та дослідниками, зокрема, Боринець Н.І., Знамеровська Н.П., Коберник О.М., Лещук Р.М., Яремчук І.П., Ящук С.М. та ін.

Розроблена нами методика навчання основ художнього конструювання включає в себе ряд прийомів та засобів, які дають змогу зрозуміти не лише суть та значення художньо-конструкторської діяльності в людському житті та середовищі що оточує людину, а й набути певних знань, умінь та навичок необхідних для створення такого середовища, та речей, що задовольняють людину в естетичному, утилітарному, культурному та моральному аспектах.

Важливими складовими цієї методики є:

- методика викладу матеріалу;
- підходи до вивчення нового матеріалу;
- вирішення художніх та конструкторських задач;
- додаткові творчі завдання в процесі проєктування виробу і т.д.

Саме поняття художнє конструювання передбачає вивчення та в послідуочому наявність художніх та конструкторських сприйняття, поняття, знань та виду діяльності.

Художня діяльність передбачає володіння учнями певними засобами виразності (схильність до малювання, схематичного зображення, здатність до творчого мислення, вміння відтворювати образи не лише зображувальної дійсності, а й образи створювані уявою на площині паперу). Тобто, художня сторона художньо-конструкторської діяльності більш орієнтована на естетичне сприйняття й відтворення образів уяви чи зображувальної дійсності у відповідності до законів естетики.

Конструкторська ж складова художньо-конструкторської діяльності передбачає дещо іншу напрямленість знань, а саме: знання конструкційних матеріалів, законів формотворення, та певні уявлення про технологічний процес створення речей.

Створивши певний образ в уяві і перенісши його на папір, учень в міру своїх можливостей (досвіду, знань, системи цінностей, та рівня естетичного сприйняття) максимально приводить створюваний в уяві об'єкт у відповідність до законів естетики, адже виріб має бути не лише потрібним, корисним та зручним, але й має

задовольняти певні естетичні потреби. Отже, створювана річ обов'язково має бути гарною, на ряду з її зручністю.

В ході нашого дослідження ми розглянули зміст діяльності учнів на уроках трудового навчання та виділили ті види діяльності, в ході яких було б можливим і доцільним навчання основам художнього конструювання, виділили теми зі змісту теоретичної підготовки, що можуть бути пов'язані з змістом художньо-конструкторської підготовки.

Так, наприклад, сутність конструкторської діяльності під час створення ескізу полягає у визначенні форм, співрозмірностей, використанні тих чи інших видів з'єднань, оздоблення, додаткових деталей, дотримання пропорцій, симетрії, законів композиції і т. ін., та використання при цьому знань з інших предметів: малювання, фізики, креслення, біології, анатомії, математики, геометрії.

Роль вчителя у формуванні художньо-конструкторського мислення полягає у вмінні правильно поставити перед учнем запитання, завдання, задачу, наштотхнути його на думку, спонукати до прояву творчості, активності. Також саме вчитель прилучає учнів до споглядання прекрасного, вчить естетичному підходу до створення виробів, спрямовує бачення учнів на форми, колір, яскравість, статичність чи динамічність предметів які оточують людину.

Важливим у вивченні основ художнього конструювання є художньо-конструкторські задачі, запитання та практичні творчі завдання, які можуть виконуватись паралельно із іншими дидактичними засобами, запланованими для вивчення тої чи іншої теми. Їх використання значно активізує творчу діяльність учнів, особливо якщо вони є проблемними, тобто, у їх змісті закладені протиріччя. Це у свою чергу

Проте, головну увагу роботи учителя з учнями слід приділити рішенню творчих задач, оскільки саме вони є вузловою частиною процесу формування художньо-конструкторських знань і вмінь.

Література:

1. Про загальну середню освіту : Закон України // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1999. – № 28. – С. 230.
2. Трофімчук В.М. Структурно-функціональна модель формування художньо-конструкторських знань та умінь старшокласників в процесі трудової підготовки // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка. Серія ПЕДАГОГІКА. – Тернопіль, 2007. – №7. – С 84-90.

Манько Н. В.
к. п. н.,

*доцент кафедри природничо-математичних дисциплін та логопедії
Херсонського державного університету
м. Херсон, Україна*

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕВСТИГАЮЧИХ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ

Як засвідчує практика з кожним роком кількість невстигаючих учнів збільшується. Аналізуючи успішність учнів основної та старшої школи, педагоги дійшли висновку, що неуспішність, а отже втрата інтересу до навчання закладається у початкових класах. Якщо на першому етапі навчання учням не прищепити інтерес до навчання, в подальшому в них спостерігається низька мотивація навчальної діяльності, зокрема у невстигаючих школярів поступово формуються мотивація уникнення невдачі та компенсаторна мотивація, а отже відсутність інтересу.

Відомо, що кожен етап у процесі навчання базується на певному рівні підготовки дітей, який підвищується залежно від їх успіху. Власне, наскільки кількісно і якісно накопичується досвід учнів - знання, уміння та навички,